

אמרות • השגות • מושגים

אותה ראייה רב-שלבית, שבאמצעותה הועף ה"ספוטניק" הסוביאטי אל תוך החלל (ואשר מלכתחילה נועדה, ללא-ספק, לשאת ראש-נפץ "מימני" על-פני מרחקים בין-יבשתיים) — יש ביכולתה גם לשלח לסיבוב-קבע מסביב לכדור הארץ לווין המסוגל למלא תפקיד של סיוור צבאי והמצויד בסידורי-טלביזיה בשביל לשגר אל משלחיו את המראות הנצפים על-ידו על-פני כדור הארץ. מתקנים אחרים כאלה, הנעים במסלולי טבעת סביב כדור הארץ, יהיה לאל ידם לעמוד תמיד על כל אשר מתחדש בתחום מפעלי-בניה, תנועותיהן של אניות ופעולותיהם של בטיסי-אוויר בכל מקום שבעולם. משישיגו זאת — והריני משוכנע כי הדבר יקרה כעבור שנים מעטות מאד — יהפוך ענין ה"שמים פתוחים" לצורך פיקוח-גומלין לתכלית השמירה על פרוץ-הוויין לענין אקדמי גרידא.

מדבריו, בקיץ 1958, של ד"ר פון-בראון, המדען הגרמני-האמריקאי הנודע וראש-מטפחיו של ה"אקספלוורר", הלוויין האמריקאי הראשון.

* * *

אנו קרבים והולכים כיום אל התקופה האמתית של מלחמת ה"כפתור הנלחץ". ברם, אף אלה הנוטים לבטל את ערכם של כוחות-צבא "מקובלים" יסכימו כי בשביל נצחון במלחמה הכרחי יהיה לאלץ את האויב לחדול מלירות קליעיו. הדבר שאין הם עומדים עליו דיו הוא כי הדרך היחידה הודאית-לחלוטין לעשות זאת היא להשתלט שליטה-פיסית על מקומות שיגורי-הקליעים; ודבר זה ייעשה ע"י חיילים רגליים. יהיו אמצעי הזינו, או אמצעי התובלה, אשר ישתמשו בהם, כאשר יהיו — את היעד האחרון הכרת יהיה כי ילכוד אדם העומד ונע על שתי רגליו-הוא, כשנשקרי-הוא בידו. הברירה-האחרת היחידה היא איזו אמצאה שתאפשר למחוק יבשת-שלמה מעל פני כדור-הארץ, אלא שבמקרה זה תעבור ודאי במת-החוויון לאיזה חלק אחר של מערכת-השמש. מאיור ג'יימס כריסטי, במאמרו: "לצעור, לירות — ולחיות חיי-דחקות" בירחון "Army" (ארה"ב, יולי 1958).

* * *

בזמן האחרון ניכרת בצבאות הנטיה לשנות — מבחינת הזמן — את תחומי המושג של הכוח-ארטילריות הכונה היא לכך שה"הכנה" תמשך גם מעבר ל"שעת ה-ש" — ושהיא הסתיים רק זמן-מה לפני שלב-ההסתערות שבהתקפה. ישנה בגישה זו מעלה ניכרת, והיא מתבטאת בכך, שלפיה אותה עצמת-אש רבה שהופעלה בשלב שלפני "שעת ה-ש" אינה נפסקת, לרוב, עם בוא אותה שעה — אלא נמשכת בדרך-כלל עד אשר יבקיע הכוח-התוקף את עמדתו של האויב; או עד שיפתח בהסתערות-הסופית על היעד שנקבע לו. (ועקב כך, ממילא, נפתרת גם הבעיה החמורה של "הפוגת-נשימה", הניתנת ליריב ולכלי-אש, ברגעים שבין סיום אש-ההכנה של התוקף לבין התקרבות חילי-הרגלים המסתער אל עצם יעדיו. — המערכת).

מתוך מאמרם המשותף של שני קולונלים בחיל-התותחנים של צבא ארה"ב, לסיכום מצב-המעבר הנוכחי בכוחות-ארטילריים.

* * *

החלטתו של מר מק-אלרוי, מיניסטר-ההגנה של ארה"ב, שלא לזרו (כהצעת הצבא במגמה להקדימה בשנתיים) את תכנית פיתוחם וייצורם של האמצעים לפעולה נגד קליעים-כליסטיים (בין-יבשתיים או "לטוחי ביניים"), על אף דרישותיה והקצבותיה של ועדת השירותים-המזוינים של בית-הנבחרים — היא החלטה מאתו סוג, שעליו אמר הזא-עצמו: "יש החלטות שמחובת מיניסטר-ההגנה להיות נכון לשאת באחריותן בפני יוצרו, ואם יימצא שוגה — הרי יהיה שוגה" (שוב, לפי ביטוי-הוא) "בשטח אשר מול-ביש איום הוא לשגות בו". הבה ונקוה כי המציאות תוכיח שצדק בהחלטתו.

מתוך מאמר-ראשי ב "Army" כלי-מבטאה של, אגודת צבא-ארה"ב.